

Jeg underkender bestemt ikke den betydning, som den danske model har haft for udviklingen i Danmark, men det er altså et andet samfund og med et ganske veludbygget demokrati, som jeg tror kunne varetage de interesser, som bliver varetaget af den danske model, som jo ligger helt uden for. Det er det, jeg synes er så negativt, at vi har en arbejdsret, som ikke bygger på dansk lovgivning, men som bygger på noget, der ligger helt udenfor, altså Septemberforliget og hele den model der.

Så vil jeg gerne sige, at en løsning, altså en opblødning af organisationernes magt, svækker ikke nogens rettigheder, men giver frihed og rettighed til nogle andre mennesker, der tillader sig at tænke anderledes. Det synes jeg er så væsentligt for mig, at vi skal have lige ret, uanset hvilken baggrund vi har.

Hr. Ole Vagn Christensens beskrivelse af historien, om dengang den kristelige fagbevægelse opstod, er jo helt rigtig; det var kristne arbejdsgivere og lønmodtagere, som ikke kunne være tjent med at være i konflikt med hinanden om mandagen, når de sad i kirken sammen om søndagen, og det var en udmærket bevæggrund, men den var jo ikke særlig faglig, det må vi da indrømme.

Men der er jo sket noget i den kristelige fagbevægelse i mellemtiden i Kristeligt Dansk Fællesforbund, som har udviklet sig til at være en virkelig aktiv fagforening, og hvor arbejdsgiverforeningen er en helt selvstændig organisation nu. Vi har hørt gentagne historier om, at medlemmer af den kristelige fagbevægelse får en ganske fin opbakning, når de får problemer med deres virksomheder, hvad jo nok kneb for nogle år siden. Men det er en organisation, som virkelig udvider sig.

Og til historien om, at det var de der mennesker, der var medlemmer af den samme menighed i gamle dage: Det har udviklet sig til, at der nu er mere end 150.000 mennesker, der vælger den organisationsform her. Så er det jo ikke den begrundelse som i gamle dage. Så er det altså folk, som tillader sig at have en anden opfattelse af, hvordan man skal indrette sig og opføre sig på arbejdsmarkedet.

Vi synes, det er urimeligt, at vi har det organisationsvælde, som kan tyrannisere mennesker og tyrannisere virksomheder i Danmark. Vi mener, at det hører fortiden til, og vi er meget glade for, at vi sammen med de to andre partier har kunnet være med til at stille det forslag her. Og jeg må sige, at det er jo et stykke vej, også

når vi kender hr. Knud Erik Kirkegaards baggrund, som jeg respekterer dybt, at han trods alt kunne komme til, at nu er det altså nødvendigt at gøre noget. Det ved jeg er gennemtænkt og studeret, hvad vi kan tillade os at gøre også i forhold til indførelsen af overenskomster.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg havde regnet med, at hr. Ole M. Nielsen ville stille spørgsmålet igen i hvert fald om det der med demokratiet. Jeg vil sige til hr. Ole M. Nielsen, at jeg har den opfattelse, at der er nogle ting i det her samfund, der er bedst tjent med, at der er en kolossal stor opbakning omkring det, og det er faktisk de forhold, som arbejdsmarkedets parter varetager. Jeg mener ikke, at der er noget andet samfund i hele verden, der kan vise bedre resultater end det danske samfund med den model, som man har bygget op; at man har noget, som man siger, at det her det hører hjemme under lovgivningen, og så er der andet, vi har overladt til, at det her klarer man via aftaler.

Jeg mener ikke dermed, at man har underkendt hinandens rettigheder, eller at man har lagt sig under noget som helst, for vi i Folketinget er stadig væk den instans der, hvis parterne ikke kan finde ud af det, som vi jo har set ved nogle af de konflikter, der har været, så har været nødt til at rette det op.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan ikke ligge under for, at vi har et system her, selv om det er et system, der er stor opbakning til. Det kalder jeg flertalstyranni. Jeg ønsker heller ikke mindretalstyranni, men jeg ønsker mindretalsrettigheder. Men det er ikke det, vi har. Vi har flertalstyranni, og det hører ikke hjemme i et demokrati efter min mening.

Så er det da rigtigt, at den danske model har været god for Danmark, og at vi har opnået gode resultater. Men det er jo ikke enestående iblandt de lande, vi ligger imellem. Altså, der er jo et lille land her syd for os med 100 mio. mennesker, hvor man har helt andre betingelser for arbejdsmarkedet, og det er jo ikke helt underudviklet. Der har arbejderne også rettigheder.

Så det der med lovgivning og aftaler, som jeg tror også ministeren var inde på var et system, som andre misundte os. Jamen sandheden er altså også, at vi somme tider får påtaler fra ILO, fordi vi ikke lever op til ILO's konventioner, og